

VECKOBLADET

2013:25

130920

LÖRDAGSMUSIK

Helgeandskyrkan

21 sept kl 17

Musik av bl a Mendelssohn

Larsåke Sjöstedt, orgel

HÖSTFEST: KLOSTERGÅRDEN FIRAR 50 ÅR

Söndagen den 22 september

Röda Kapellet blåser in festen 11.30

Start för Klostergårdsloppet 12.00

Lunds studenters folkdanslag 13.00

New York Dance 14.00

Poptrion B.O.O.S. 14.30

Prisutdelning efter Klostergårdsloppet 15.00

Biblioteket visar utställning om Klostergårdens historia 11-15

RÖDA KAPELLET OCH CARLSSONS TRÄDGÅRD AV BENGT HALL

Som vanligt är Röda Kapellet i farten under kulturnatten. Den här gången väljer orkestern att hylla sin "hovkompositör" Håkan Carlsson. För många i Lund är han känd som rektor för Kulturskolan. För Röda Kapellet är han en trägen leverantör av fantastiska arrangemang och kompositioner av musik i olika former, ofta nydanande och spännande, ibland på beställning inför musikläger och temakonsert. På årsmötet i februari togs ett beslut att utse honom till hedersmedlem i orkestern.

Under vinjetten "Carlssons Trädgård" spelar Röda Kapellet på lördag kl 20 på Kulturens Auditorium musik komponerad av Håkan. Bland annat spelas Håkans tonsättning av två av Bertolt Brechts svendborgdikt, som Brecht skrev under hans danska exil i Svendborg under slutet av trettioalet som beskriver exilvistelsen och faran av det annalkande kriget.

Håkan har också komponerat järnvägsmusik. Det spårbundna resandet har alltid legat en del av orkesterns medlemmar varmt om hjärtat och också varit tema på musikläger och en

tidigare kulturnatt. Röda Kapellet framför tre av Håkans spårbundna låtar. Förresten läste jag igår att spårvägsmotståndarna organiserat sig i Lund. I stadgarna skriver föreningen att om den upplöses, så ska tillgångarna ironiskt nog tillfalla Spårvägens Musikkår i Malmö. Är manne föreningen ointresserad av Lundakulturen eller är man okunnig om att det finns blåsorkestrar även i Lund? Att inte Röda Kapellet kommer ifråga beror säkert på att de misstänker att orkestern hyser alltför många spår- och kollektivtrafikfrälsta.

Välkomna till Kulturen kl 20 på lördag!

VECKANS CITAT

Miss Saigon befäster en glamorös bild av prostitutionen och lämnar den kolonialistiska stommen intakt.

Malena Forsare, SDS 19/9

SKOLNOTISER

För tio år sedan hade Bergagymnasiet i Eslöv 1800 elever, nu är det 850. Eslövs viktigaste tillväxt- och kulturinstitution har halverats. Orsaken är det fria skolvalet i Skåne. Nästan tusen Eslövsgymnasister har hamnat i Lund. Deras skolpengar hamnar i Lunds kommun.

Realgymnasiet övertog JB-gymnasiet i Lund efter konkursen. Läromedel och datorer saknas. En förälder: ”Vi har svårt att motivera en redan skoltrött tonåring att ta sig till skolan med tåg och buss för att titta på en film”.

Profit på läxhjälp. Fyra företag har tjänat 60 miljoner sedan regeringen införde rutbidrag på läxhjälp.

SHIP TO GAZA KRÄVER AV EGYPTEN: ÖPPNA RAFAH NU!

Sedan den 3 juli har Rafah, den enda gränsövergång som varit öppen för vanliga palestinier som vill färdas från eller till Gazaremsan via Egypten, varit näst intill helt stängd. Egyptens stängning av gränsen har förödande konsekvenser för den palestinska befolkningens vardag och hälsa. Sjuka kan inte resa för att få vård, studenter hindras från att delta i sina utbildningar, familjer splittras. Bränslekrisen är akut och förvärrar bristen på el och drickbart vatten. Egyptiska myndigheter har också låtit riva eller stängt en stor del av de tunnlar som har försett Gazaremsan med en betydande del av de varor som konsumeras i området.

Effekterna av blockaden av Gazaremsan som Israel har uppehållit mot det internationella samfundets många vädjanden sedan 2007 förvärras nu drastiskt av Egyptens agerande. Det framstår med skrämmande tydlighet hur övergången vid Rafah var en säkerhetsventil för palestinerna på Gazaremsan. Den är nu stängd.

Vi vänder oss direkt till Egypten och kräver att man upphör med att upprätthålla den israeliska blockaden.

Öppna gränsen för all fredlig och kommersiell trafik! Det internationella samfundet, inklusive den svenska regeringen, måste kraftfullt agera för att denna långdragna kollektiva bestraffning av 1,7 miljoner människor omedelbart upphör.

Dror Feiler

Ann Ighe

Victoria Strand

Talespersoner för Ship to Gaza Sverige

Läs och underteckna [denna petition](#) om öppnande av Rafah som nyligen har lagts ut via Avaaz.

FUNDAMENTALIST I REGERINGEN AV GÖRAN PERSSON

Så var det dags även i Sverige. Att religiös fundamentalism tar för sig allt mer av den politiska makten i många länder har vi sett många exempel på. Mig veterligen är det första gången någon fundamentalist tagit sig så högt i Sverige. Riksdagen har ju hyst några ganska otäcka homofoba sektmedlemmar men att en sådan kan nå regeringen i Sverige känns nästan överkligt.

Det är faktiskt bara ett halvår sedan Omar Mustafa jagades bort från den socialdemokratiska partistyrelsen efter en veritabel häxjakt. Han var ordförande för Islamiska förbundet, en bred muslimsk organisation.

Elisabeth Svantesson har varit medlem i Livets Ord och är nu medlem i Kristet center i Örebro, två extrema kristna sekter. Att hon dessutom har ett förflutet som ledande för "Ja till livet", en organisation som förvägrar kvinnor den självklara rätten att besluta över sina egna kroppar, mildrar inte precis bilden av en religiös fanatiker.

Inte för att det saknats argument tidigare för att avskeda nuvarande regering om ett år men jag har i alla fall fått ett starkt till.

VEM SKA FORMA STADEN? AV ASCH

Ingen vill ha onödig byråkrati och alla vill att det ska byggas fler bostäder. En förenklad process för plangenomförande kan därför vara välkommen, men vad föreslår då Plangenomförandeutredningen SOU 2013:34, som nu är ute på remiss?

Betänkandet vill uttryckligen begränsa medborgarinflytandet, medan samspelet med byggherrarna ska utvecklas. Medborgarinflytande ska ha inflytande endast över översiktsplanen, en plan vars konsekvenser är svåra för lekmän att föreställa sig och som är för abstrakt för att engagera sig i. På så vis slipper man så kallade Nimby reaktioner (inte på min bakgård) från närboende. Och det är klart då vore det snabbare och enklare att kunna förtäta stan till allmänintressets bästa. Men hur definieras allmänintresset om allmänheten varken får insyn eller möjligheter till deltagande när planerna konkretisera?

Ur demokratisk synpunkt är det viktigt att åtminstone förtroendevalda får möjlighet att yttra sig om detaljplan, och att en sådan i motsats till betänkandets förslag får innehålla fler än obligatoriska krav (vilken del av marken som får bebyggas och med vilken höjd). Betänkandet föreslår dessutom möjligheten att ge bygglov utan att detaljplan finns, det skulle innebära att såväl medborgare som förtroendevalda förlorar möjlighet till insyn och påverkan i skapandet av staden.

Av den anledningen bör detaljplanen finnas kvar med möjlighet till speciella krav och med ett utställningsförfarande som allmänheten kan ta del av. Den bör sedan granskas av de förtroendevalda i facknämnderna. Bygglov utan detaljplan bör begränsas till objekt med minimalt allmänintresse.

SKULD AV GUNNAR STENSSON

Ni läste kanske Göran Engströms viktiga reportage från Afghanistan om en man som tvingas lämna bort sin sjuåriga dotter för att betala tillbaka den skuld han ådrog sig när hans sjuka hustru var intagen på sjukhus. SDS 14/9.

Detta händer nu, men det har hänt i årtusenden - i ekonomier som bygger på lån, skuld och räntor. Och i årtusenden har människor krävt rättvisa och respekt för sitt människovärde. Man kan läsa om det i Bibeln. Liksom i buddhistiska och islamiska skrifter.

Profeten Nehemja skriver till exempel: ”Vi måste ge våra söner och döttrar i träldom, ja, några av våra döttrar har redan blivit givna i träldom, utan att vi förmår göra något åt det.” (Nehemja 5:4).

Nehemja var jude, född i Babylon som då lydde under Persien. År 444 f.Kr blev han utsedd till persisk ståthållare i hemlandet Judéen. Han fann landet stå inför en skuld kris.

Överallt omkring sig såg han fattiga bönder som inte klarade av att betala sina skatter och borgenärer som förde bort de fattigas barn.

Men Nehemja gjorde något åt det. Han bestämde att alla privata skulder skulle avskrivas. Dessutom återinförde han den gamla tanken på ett jubelår: alla skulder skulle automatiskt upphöra ”på sabbatsåret”, dvs vart sjunde år, och alla som försmäktat i träldom på grund av skulder skulle då frigges.

Skuldproblemet, borgenärernas utnyttjande av gäldenärerna, fanns kvar på Jesu tid, 450 år senare. Han tar upp den flera gånger, bland annat i Fader vår. ”Förlåt oss våra skulder såsom

ock vi förlåta dem oss skyldiga är” var ursprungligen bokstavligt menat: befria oss från våra egna skulder, som förslavar oss, och från våra fordringar, som gör oss omänskliga.

Skuldkriser uppstår gång på gång genom historien. De orsakar uppror, krig och ibland anarki. Hur det historiskt fungerat och alltjämt fungerar i Skåne kan du se i dokumentären ”Greven och frälsebönderna” som visas i kväll. Den är inspelad 2013.

Människor har grubblat över begreppet skuld under tusentals år. ”Den som är försatt i skuld är icke fri” sa Göran Persson. Han ville inte avskaffa systemet men övertala oss att spara.

Debatten om Anders Borgs budget handlar om detta. Rubriken på Sydsvenskans förstasida idag talar om budgetens vinnare och förlorare. Välfärdssamhället är vårt försök att undvika skuldkriser. Vi strävar efter att göra det universellt.

USA och många EU-länder befinner sig sedan 2008 i en skuldkris som fungerar ungefär som den i Judéen på Nehemjas och Jesu tid. Människor förlorar allt vad de äger i Spanien, Portugal, Italien och Grekland. Banker vräker dem från deras hem. De tvingas förnedra sig för att försörja sig.

Skuldhantering har blivit en huvudfråga i internationell politik som på kolonialismens och imperialismens tid.

David Graeber öppnar nya perspektiv i sin bok ”Skuld. De första 5000 åren”. Det är ur de resonemangen ovan är hämtade. Graebers egen analys av begreppet skuld och dess konsekvenser är förstås mer komplex än texten här visar.

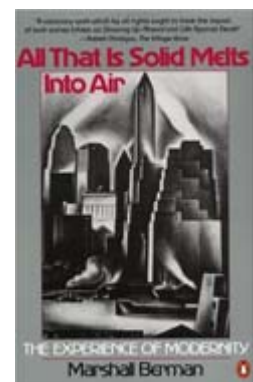
Tillbaka till utgångspunkten. En afghansk man tvingas betala sin skuld med sin sjuåriga dotter. Det händer nu.

VID FRUKOSTBORDET AV ASCH

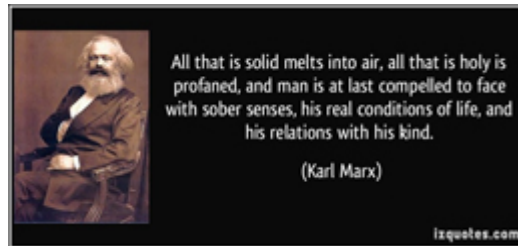
Hela natten satt jag på planet och läste. Jag jobbade i Zimbabwe på åttiotalet och nattflygen var en pina då, innan jag kom på att ta sömntabletter för att kunna sova sittande. Men natten med Berman minns jag med glädje. I en av de bästa översättningar Gunnar Sandin gjorde kunde man läsa och lära sig om modernitet, städer, förändring och sorg över det som förflyktigades.

Berman var uppvuxen i Bronx och hans hjärta blödde när motorvägarna gick fram och stadsdelen revs, samtidigt som han ville vara en radikal person som bejakade moderniteten. Jag hade själv femton år tidigare sett min älskade barndomstadsdel i Göteborg, Landala, falla för grävskoporna. Och jag ville också vara radikal. Det finns en motsättning detta som jag blundade för eller ansåg mig överbrygga, och jag tycker nog att tiden gett mig rätt: det radikala på sextioalet var att stoppa Genombrottet, den sexfiliga motorvägen genom Lunds stadskärna.

Nu är Berman död. Endast 72 år gammal. Per Svensson skriver i söndagens Sydsvenska att även för honom var boken "Allt som är fast förflyktigas" viktig. Hans exemplar är liksom mitt fullt av understrykningar och utropstecken och han läste den säkert i Gunnars översättning, annars hade han inte fått den engelska titeln fel. Den heter på det kommunistiska manifestets

poetiska språk: All that is solid melts into air. Jag läser om den då och då, och rekommenderar den fortfarande till unga människor för läsning.

VAR DET BÄTTRE FÖRR? AV STEN H

I tisdags gästades filosoficirkeln i Lund av historikern Håkan Arvidsson, ett känt och uppskattat namn i Lund. Palestra var nästan fullsatt.

Föredragsrubriken handlade om den medborgerliga offentlighetens förfall, dvs att det offentliga samtalet, det som bedrivs av och via media, inte når upp till rimliga krav på kvalitet. Det är ett ämne där de flesta av oss skulle kunna bidra med exempel.

Håkan är ju ingen duvunge och här satt han nu med den äldre akademikers fulla auktoritet och la ut texten med karakteristisk tyngd.

Han började med en exposé över den engelska revolutionen på 1600-talet och menade att där hade vi en början på ett offentligt samtal om hur ett land skulle utvecklas och styras. Det var intressant och bildande men kanske lite långt från den dagssituation han i övrigt ägnade sig åt.

Om man ska vara grov så var hans budskap i huvudsak att det var bättre förr och det var tydligt att han hade publiken med sig. Tidningarnas kultursidor är nu allvarligt hotade. T.ex. har Svenska Dagbladet skurit ner på allting: personalen på kulturredaktionen, längden på SvD:s understreckare, längden på debattinläggen etc., detta kopplat till restriktioner om vad som får sägas i polemik mot den egna tidningens artiklar. Själv hade han fått kicken från SvD som kulturskribent, ett faktum som uppenbarligen gått honom djupt till sinnes.

Ja så var det eländet med teves morgonprogram där det sitter människor som Göran Hägg, en person utan egna åsikter enligt Håkan. Tja, det finns ett och annat att säga om Hägg, men han har skrivit den bästa eller i varje fall elakaste universitetsskildring som finns i den svenska litteraturen ("Faust i Boteå").

Håkan är ju alltid välformulerad och hans många utvecklingar var ibland roande. Han känner också sin publik: i det här fallet akademiskt bildade SvD-läsare i det gediget borgerliga Lund, 50+, och gav dem vad de ville ha. Långa stunder lät han som en insändare av den sort man förr fann i SvD där major von Peiland eller hans moderna motsvarigheter uttalade sig om tidens och ungdomens förfall. Sålunda saknades inte ens att angrepp på skribenternas grammatikkunskaper, närmast då deras hantering av de possessiva pronomina. Vist, det är inte alltid så bra, men det är kanske ändå inte livshotande.

Jag tror att jag kunde hålla med honom i nästan varje exempel på dåligheter. Vem har inte retat sig på alla dessa programledare i TV – i regel gamla sportjournalister – som skriker ut sina välkomsthälsningar i program där de har varandra som gäster. Och förvisso är det trist att se DN:s kultursidor glida över till att bli nöjessidor. Men att sitta och längta efter Herbert

Tingstens tid?

Det är en sliten kliché att tala om hur gamla radikaler på sin ålders höst blir konservativa. Det får man stå ut med och ingen går fri. (Jag avskydde som ung religion och kyrka. Visst kan jag nu se att kyrkan och rentav bibelorden är en del av vårt kulturarv som vi vore fattigare utan.) Men att som Håkan gjorde här: slå ner på ett antal yttringar av vad som i grunden är strukturella fenomen utan att angripa strukturen! Jag hade nog trott att han hade kvar analysförmågan. Men Håkan Arvidsson har ju som opinionsbildare i trettio år i huvudsak ägnat sig åt att backa upp den ekonomiska struktur som gett oss de kulturyttringar han nu gick till storms mot.

KLOSTERGÅRDENS KULTURPALATS AV GUNNAR STENSSON

Många hade samlats i Klostergårdsskolans matsal till tisdagens möte om vad den snart färdiga stora byggnad vid Kyrktorget som kallas Mötesplats Klostergården ska användas till.

Dan Kanter presenterade tillsammans med tre representanter från Kultur och Fritid byggnadens stora och ljusa lokaler för bibliotek, fritidsverksamhet, musik, teater, dans, seminarier, föreningsmöten och föreläsningar.

Chefsbibliotekarie Karin Bergendorff berättade att biblioteket kommer att vara tillgängligt för besökare till klockan 22 på vardagar och får ökade resurser till litteratur och prenumerationer. Frågor ställdes bland annat om anpassningen till besökare med funktionshinder.

Viss förstämning uppstod när det framgick att föreningar som ville utnyttja Mötesplatsens lokaler skulle få betala hyra. Tidigare var man van att kunna låna lokaler gratis av skolan, församlingshemmet, ABF och andra som gladdes över kontakten med de olika föreningarna. Risken finns att de avstår från att hålla sina möten på Mötesplatsen, som ju då förfelar en del av sitt syfte. Vi får väl förhandla om saken. I hur hög grad kommer Mötesplatsen fungera som ett allaktivitetshus?

Men biblioteket med alla sina resurser kommer ju vara öppet och fritt för alla! En sant fri och kommunistisk institution! Och bibliotekarier är alltid generösa.

Ett öppet sår i Klostergården är den nedlagda Träffpunkten för äldre. Den var öppen hela dagen, alla vardagar, och väl besökt. Personalen var högt uppskattad. När den stängdes för drygt ett år sedan utlovades att verksamheten skulle återuppstå när Mötesplatsen blivit färdig. Nu frågade många om detta utan att få klara svar. Den verksamheten ansvarar nämligen Vård och Omsorgsnämnden för. Ett typiskt exempel på stuprörspolitik.

Men tjänstemännen på Kultur och fritid tog till sig beskedet.

Glada begav sig de många Klostergårdsborna hemåt i mörkret. Också skolgården håller på att renoveras, så man måste vara försiktig.

PLASKDAMMEN I KLOSTERGÅRDSPARKEN RENOVERAS!

AV GUNNAR STENSSON

I Klostergårdens centrum samlades ett trettio-tal välkända medborgare runt en engagerad representant för Tekniska nämnden för att delta i kommunens ”Trygghetsvandring” i området. Ett tungt regn hade just fallit men arbetet på Mötesplats Klostergården hade redan kommit igång igen. Kranarna svängde med sina bördor, truckarna körde och tegelmurarna restes.

Vandringens första uppehållspunkt var cementplattan som en gång varit plaskdamm och fontän. Det var en sorglig syn. Lite skräp flöt på regnvattnet. Alla var eniga om att något måste göras. En herre föreslog att man kanske kunde bygga en anspråkslös fontän utan plaskdamm – den kunde man fylla med kullersten - eftersom det var så dyrt med de hygieniska kraven.

Då levererade mannen från Tekniska förvaltningen vandringens stora nyhet: det skulle äntligen bli en ny plaskdamm, en riktig en, precis som den gamla. Man höll på med planeringen. Det förfallna pumphuset bakom centrum skulle byggas om, ledningarna grävas upp och bytas och fontänen i dammens mitt restaureras. Det hade de längtat efter under alla år på Tekniska förvaltningen!

En stilla förnöjsamhet spred sig i gruppen. En äldre dam med vitt hår skrattade högt. Många vände sig mot henne och ögonen lyste. Någon föreslog att PRO och Byalaget tillsammans skulle öppna ett sommarkafé vid dammen.

Nå, det fanns mycket annat att klaga på. En gul taxi körde i hög fart in i Klostergården från Västanväg, synlig på långt håll. Den återvände strax och lämnade området utan att stänga grinden. En medföljande polis beklagade att han inte hann uppfatta numret på bilen.

Incidenten var typisk. I många år har de värsta farhågorna varit knutna till trafiken från Västanväg. Det finns stor behörig trafik: färdtjänst, sjuktransporter, sopbilar osv. Men dessutom omfattande smittrafik. Intensivast är trafiken just när barnen ska till skolan.

Samtliga var eniga om olycksrisken men det fanns ingen riktig lösning.

Gruppen rörde sig sakta framåt under intensivt samtal om grönska som skymde gatljusen, dagvattensbrunnar som tåpptes igen av löv, ställen i parken som borde få bättre belysning, tillåten hastighet på olika avsnitt av Västanväg. En riktigt demokratisk promenad!

EN FÖRFALSKARE I TIDEN AV GUNNAR STENSSON

Också Per T Ohlsson hyllar Anna Lindh i en krönika fylld med floskler 15/9. ”Hon stod rak i ryggen när partiets vänsterromantiker rasade mot USA:s FN-sanktionerade militära respons mot talibanerna i Afghanistan”.

Ja, hon föll undan som så många andra när George W Bush krävde total uppslutning i invasionen mot Afghanistan. Den 7 oktober inleddes USA:s militära operationer. Den 18 januari 2002 togs riksdagsbeslutet om ett svenskt deltagande i en internationell styrka i Afghanistan.

Det var Anna Lindh som tog det första steget till ”ett krig här och nu”, för att citera titeln på Wilhelm Agrells bok.

Per T hyllar henne också för att hon i regeringens utrikesdeklaration fyra veckor senare, den

13 februari 2002, ”reducerade den svenska neutraliteten från princip till möjlighet, från något för framtiden säkert bestående till något som har tjänat Sverige väl.” Neutralitetspolitiken urvattnades. I praktiken skedde ett närmande till Nato.

Slutklämmen i hyllningen är som hämtad ur en svulstig Hollywoodfilm och måste citeras.

Scenen är följande: Colin Powell, USA:s utrikesminister, håller en presskonferens i oktober 2003. Han är sliten. Per T som är där nämner Anna Lindhs namn.

”Den gamle krigshjälten sken upp som om han hade väntat på att höra hennes namn. Hans röst vibrerade av respekt, värme – och sorg:

– Jag och Anna Lindh blev mycket goda vänner även om vi ofta var oeniga.”

Så långt Per T.

Colin Powell hade i början av 2003 inför FN:s säkerhetsråd presenterat falska ”bevis” för att Irak förfogade över massförintelsevapen. Mycket tyder på att han redan då var medveten om att bevisen inte höll. Fråga Hans Blix. Säkert är att han visste det i oktober 2003. Inga massförintelsevapen hade hittats. Han hade satt sin heder på spel – och blivit avslöjad. 2004 valde han att avgå - ”den gamle krigshjälten”.

Men Per T Ohlssons avsikt var aldrig att hylla Anna Lindh. Hans avsikt var att använda henne som tillhygge mot det socialdemokratiska partiets ”vänsterromantiker”.

LOKALT ÖVER MALMÖ OCH LUND AV LUCIFER

Mediakritik är en angelägen uppgift. Det gäller inte minst i Lund där vi har en monopolsituation. Som vi ofta har påpekat här är Lund den största staden i Sverige som saknar egen dagstidning. Det betyder att vad som står i Sydsvenskan (och inte står) präglar stadens samtalsämnen och SDS är och förblir en borgerlig tidning, inte bara på ledarplats. Det är inget nytt – så har det varit sen Arbetet lades ner. Skånskan kan vid udda tillfällen gaska upp sig och komma med något angeläget, som t.ex. när man avslöjade glasmästarens tomt- och byggaffärer, men i regel ligger man lågt och nöjer sig med att referera Lars Bergvalls (c) insatser för Dalby. Det är också så att vad som, händer i Lunds kommunfullmäktige får en mycket klen behandling. Det kan väl sitta en kommunalreporter från SDS på fullmäktige fram till halvnotiden, men sen är det slut, och debattreferat saknas. Det är anmärkningsvärt när V:s flygblad ”Politiken” har stans utförligaste fullmäktigereferat.

En efterträdare till Mårtensson?

Sydsvenskan hade länge en inflytelserik lokalredaktör i Jan Mårtensson och även om han inte skrev ledare så kunde hans lördagskrönikor rymma verkningsfulla nålstick. Han kan inte ersättas lätt, men det är ändå med glädje man måste hälsa att man nu kastat in en av tidningens främsta journalister Andreas Ekström som lokal krönikör. Han har skrivit utmärkt om (globala) IT-frågor i ett antal år. Och än är inte undrens tid förbi. Han tog upp hur fastighetsägarna håller på att ödelägga Lunds stadskärna på butiker. De tjänar helt enkelt mer pengar på att ha tomma affärslokaler än att sänka hyrorna så att småbutiker kan etablera sig. Han ifrågasätter alltså Marknadens envælde och det är djärvt. Om han dessutom skulle ge sig

på några andra av borgarnas underlåtenhetssynder, t.ex. deras bristande kamp för att man i Lund ska kunna köpa SJ-biljetter på stationen eller ha kvar ett fullvärdigt universitetssjukhus så kanske man kan gripas av nytt hopp.

Pete T Olzen is back again

Men Sydsvenskan är och förblir i första hand Per T Olssons plattform, Avellan, Bredberg och Skogkär får ursäkta. Han är inte helt dålig. Han läser och skriver böcker och det är ovanligt och han skriver flitigt och han uppfyller därmed en journalists främsta plikt. Vi har ägnat honom en del uppmärksamhet över åren och fick anledning benämna honom Wing Commander Pete T. Olzen där han satt på stridsledningscentralen på Segevång omgiven av hängivna lottor och manade till strid mot de Onda. Hans reportage från ett besök ombord på en av USA:s hangarfartygsgrupper i Indiska oceanen är oförlömligt i sin entusiasm för den tekniskt och materiellt överlägsna världsmakten. Det kan nog en dag komma att jämföras med Sven Hedins reportage från Västfronten under första världskriget.

Olsson är väl lite dämpad nu för tiden och framträder mer som äldre stadsman och publicist. Men han verkar ha kvar sin grundhållning som framför allt går ut på att slå mot vänstern. Här om söndagen tog han chansen att hänga på den helgonförklaring som ägnas Anna Lindh och ta upp hennes mycket tydliga ställningstaganden som utrikesminister. Hon höll på ”styvt” på folkkräkten säger Olsson ” men hon var inte formalist och insåg 1999 att det var nödvändigt för Nato att utan FN-stöd ingripa militärt för att förhindra ett folkmord i Kosovo. Hon stod rak i ryggen när partiets vänsterromantiker rasade mot USA:s FN-sanktionerade militära respons mot talibanerna i Afghanistan efter terrorattackerna mot New York och Washington den 11 september 2001.” Se där en politiker i Olssons smak.

Anna Lindhs insats

Och det viktigaste: ”**Anna Lindh såg till** att Sveriges säkerhetspolitiska linje anpassades till en värld bortom det kalla kriget. Märkligt nog har den aspekten inte lyfts fram i porträtten av henne, kanhända därför att neutralitetsmyten fortfarande lever sitt eget bedrägliga liv i svensk offentlighet och i synnerhet inom socialdemokratien.” ... ” Sverige anslöt sig till Partnerskap för fred, PFF, ett samarbete mellan Nato och länder utanför alliansen, och svenska soldater engagerades i Natoleda operationer, först i Kosovo, sedan i Afghanistan. Inträdet i EU 1995 innebar dessutom att Sverige gick med i en gemenskap där ömsesidig solidaritet är en självklarhet. Att i denna situation tala om neutralitet var direkt missvisande. Sverige anslöt sig till Partnerskap för fred, PFF, ett samarbete mellan Nato och länder utanför alliansen, och svenska soldater engagerades i Natoleda operationer, först i Kosovo, sedan i Afghanistan. Inträdet i EU 1995 innebar dessutom att Sverige gick med i en gemenskap där ömsesidig solidaritet är en självklarhet. Att i denna situation tala om neutralitet var direkt missvisande.”

Förmodligen har Olsson rätt: Anna Lindh bröt upp den klassiska svenska neutralitetspolitiken, den som hade Wigforss och Undén som sina främsta namn i det nyss förgångna. Det intressanta är att Olsson tar chansen att i det allmänna hyllandet av Lindh haka på med sina Natosympatier. Och han har också rätt i synen på Sveriges nuvarande utrikespolitik som går ut på att vi gör som USA vill. Med Bildt som statsminister är det närmast garanterat och Sveriges röst i världen skiljer sig inte från Natoländernas.

Varför Nato?

Enligt opinionsundersökningarna ökar sympatierna för en svensk Natoanslutning. Det vore egendomligt annars med den styrka Nato-sympatierna har inom eliten: politikerna långt in i socialdemokratin, militären, industriintressena. Det är bara vanligt folk som är skeptiska och som dessutom har fräckheten att ifrågasätta vår krigsmakt och tala positivt om värnplikten. Men ingen jag har hört eller läst har kunnat tala om varför vi skulle gå med i denna maläna politiska allians som borde ha upplösts strax efter Warszawapakten och som i första hand innebär lojalitet med en tydligt försvagad världsmakt som är politiskt dysfunktionell redan på hemmaplan och vars huvudinstinkt i politiska kriser är att bomba.

OHÅLLBART PROGRAM FÖR HÅLLBAR UTVECKLING AV ULF NYMARK

I kommunens Miljö- och hälsoutskott har den borgerliga majoriteten beslutat skicka ut ett förslag till program för ekologisk hållbar utveckling på remiss. Det s k LundaEko II är tänkt att utgöra det dokument som styr i princip allt miljö- och klimatarbete i Lunds kommun fram till år 2020. Miljöpartiet, med stöd av S och DV sa nej till att skicka ut förslaget i sitt nuvarande skick. Det var helt enkelt för tand- och uddlöst, ansåg de rödgröna. Nedan återges i sin helhet Miljöpartiets reservation i ärendet.

Med ett års försening läggs nu ett förslag till Lunds kommuns program för ekologiskt hållbar utveckling fram, det s k LundaEko II. Miljöpartiet beklagar att denna försening inte har resulterat i att ett koncist och vässat förslag har lagts fram. Tvärtom präglas LundaEko II av diffusa - dvs omätbara - mål och frånvaro av förslag på åtgärder ägnade att ge påtagliga och konkreta miljövinster. Förslaget i sin nuvarande utformning kan inte utgöra grundvalen för Lunds klimat- och miljöpolitik.

Förstahandsyrkande: Ge referensgruppen möjlighet att göra sitt jobb!

Miljöpartiets förstahandsyrkande, att den politiska referensgruppen skulle beredas möjlighet att ta ställning till förslaget, avvisades dessvärre utan närmare motivering av den borgerliga majoriteten. Enligt tidigare beslut i utskottet skulle den politiska referensgruppens uppgifter bland annat vara att "löpande följa projektets utveckling" samt att "lämna kommentarer, synpunkter och råd" (Enligt projektplan, 31 okt 2011). I praktiken har utskottsmajoriteten valt att köra över referensgruppen. Inte ens nu när ett färdigt förslag finns ges referensgruppen möjlighet att lämna kommentarer och synpunkter.

Andrahandsyrkande: Återremiss

Vårt andrahandsyrkande var att förslaget skulle återremitteras till kommunkontoret med ett antal specificerade omarbetningsuppdrag. Vår bedömning är programförslaget lider av alltför stora brister för att ligga som grund för en framåtsyftande miljöpolitik som åter kan placera Lund i ledande position nationellt och internationellt. De allvarligaste generella bristerna är följande:

Luddiga mål

De övergripande målen är oprecisa och luddiga. Av ca 28 övergripande mål är ca hälften

formulerade som ”att öka” eller ”att minska” eller motsvarande, utan att någon som helst kvantitet anges. Inte heller är dessa mål tidssatta. De specifika målen utmärkts även de i många fall av formuleringar som ”att öka” eller ”att minska”, vilket i praktiken gör dem ospecifika. Endast i ett fåtal fall anges kvantitet i de specifika målen. Målen som kallas specifika handlar oftast om utredningar, projekt och planer, dvs mål som inte är relaterade till konkreta förbättringar av miljötillståndet.

Åtgärder saknas

Den kanske största bristen i förslaget är att det inte lämnar förslag på konkreta åtgärder för miljöförbättringar. Tanken från den politiska majoriteten är att åtgärderna ska beslutas i efterhand av kommunens nämnder och styrelser.

Fullmäktige ska sålunda inte ges något inflytande på åtgärderna. I LundaEko I som antogs år 2006 fastställde fullmäktige en rad åtgärder för att nå de uppsatta målen. En utvärdering av LundaEko I visar att detta har fungerat bra och att måluppfyllelsen är god. Varför den borgerliga majoriteten överger ett vinnande koncept till förmån för ett helt annorlunda koncept som redan visat sig fungera illa är obegripligt.

Avskräckande exempel

Det avskräckande exemplet med processen kring kommunens klimatmål visar nämligen att beslut om åtgärder i efterhand inte fungerar. Klimatmålet beslutades av fullmäktige år 2010, men fullmäktige lämnade över till nämnder och styrelser att besluta om åtgärderna för måluppfyllelse. Inom 9 månader efter fullmäktiges beslut skulle redovisning ske av de åtgärder som nämnderna fattat beslut om. Först två och helt halvt år (!) efter fullmäktiges beslut kunde en sammanställning över nämndernas åtgärder redovisas för kommunstyrelsen! Det visade sig därvid att en rad beslut om åtgärder fortfarande saknades, och att finansiering ej beslutats för många åtgärder. Till exempel fanns inte (och finns än i dag inte) beslut om och finansiering av LundaMaTs åtgärder på ca 1 miljard kronor. Detta visar att mål som inte direkt kopplas till åtgärder blir hängande i luften och att fullmäktige måste ta ett fastare grepp över åtgärderna och dess verkställighet.

Grundlig omarbetning fordras

Av vårt yrkande framgår i vilken riktning vi vill se förändringar av dokumentet.

Sammanfattningsvis är det Miljöpartiets i utskottet uppfattning att förslaget till Lunds kommuns program för ekologisk hållbar utveckling 2013-2020 inte kan förbättras enbart genom förslag på punktvisa förändringar. Programmet måste grundligt omarbetas. Det fordras en helt annan målstruktur med mätbara, tidssatta och uppföljningsbara mål kopplade till åtgärder som har en direkt positiv inverkan på miljön. Vi är medvetna om att en sådan omarbetning ytterligare fördröjer fullmäktiges beslut om ett nytt program. Men vi ser hellre en förlängd process och ett vasst och verksamt program, än ett dokument med otydliga mål och i fullständig avsaknad av åtgärder.